Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2204/2002,**

annettu ►C1 5 päivänä joulukuuta 2002 ◄,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen

(EYVL L 337, 13.12.2002, s. 3)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 1976/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006	L 368	85	23.12.2006

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 349, 24.12.2002, s. 126 (2204/2002,)

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2204/2002,

annettu ►C1 5 päivänä joulukuuta 2002 ◄,

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ([1]) ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan sekä 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ([2]),

on kuullut neuvoa-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tiettyjen edellytysten vallitessa työllisyystuki soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

(2) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan myös säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tuki, joka on komission kunkin jäsenvaltion osalta alueellisen tuen myöntämistä varten hyväksymän kartan mukaista, soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.

(3) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa tukialueilla ja niiden ulkopuolella myönnettyyn työllisyystukeen monissa päätöksissä ja se on myös tuonut julki asiaa koskevan politiikkansa työllisyystuen suuntaviivoissa ([3]), valtiontukien valvontaa ja työkustannuksien alentamista koskevassa tiedonannossaan ([4]), alueellisia tukia koskevissa suuntaviivoissa ([5]) ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettyyn valtiontukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 70/2001 ([6]). Sen kokemuksen perusteella, jonka komissio on saanut mainittujen säännösten soveltamisesta, on asianmukaista, että komissio käyttäisi asetuksessa (EY) N:o 994/98 annettua toimivaltaa varmistaakseen tehokkaan valvonnan ja yksinkertaistaakseen hallintoa heikentämättä suorittamaansa seurantaa.

(4) Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltion mahdollisuutta ilmoittaa työllisyystuesta. Komissio arvioi tällaiset ilmoitukset erityisesti tässä asetuksessa vahvistettujen perusteiden nojalla, asetuksen (EY) N:o 70/2001 mukaisesti tai asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen ja puitteiden mukaisesti. Tällainen tilanne on nykyisin merenkulkualalla. Työllisyystuen suuntaviivojen ([7]), valtiontukien val-

([1]) EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EYVL C 88, 12.4.2002, s. 2.
([3]) EYVL C 334, 12.12.1995, s. 4.
([4]) EYVL C 1, 3.1.1997, s. 10.
([5]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.
([6]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33.
([7]) EYVL C 371, 23.12.2000, s. 12.

▼B

vontaa ja työkustannuksien alentamista koskevan tiedonannon ja nopeutettua menettelyä työllisyystuesta tehtävien ilmoitusten käsittelemiseksi koskevan tiedonannon ([1]) voimassaolo lakkaa tämän asetuksen voimaantulopäivänä. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, arvioidaan sen säännösten nojalla. On syytä vahvistaa siirtymäsäännöksiä tämän asetuksen soveltamisesta työllisyystukeen, joka on myönnetty ennen asetuksen voimaantuloa ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

(5) Työllisyyden edistäminen on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talous- ja sosiaalipolitiikan keskeinen tavoite. Yhteisö on laatinut Euroopan työllisyysstrategian edistääkseen tämän tavoitteen saavuttamista. Työttömyys on edelleen merkittävä ongelma eräissä yhteisön osissa ja eräiden työntekijäryhmien on edelleen erityisen vaikeaa päästä työmarkkinoille. Tästä syystä on perusteltua, että viranomaiset kannustavat yrityksiä lisäämään työntekijöidensä määrää, erityisesti työllistämällä henkilöitä tällaisista epäedullisessa asemassa olevista työntekijäryhmistä.

(6) Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan työllisyystoimenpiteisiin, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan edellytykset ja ovat näin ollen valtiontukea. Osa työllisyystoimenpiteistä ei ole 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska toimenpiteillä tuetaan yksityishenkilöitä eikä tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja. Syynä voi olla myös se, että ne eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai että kyse on yleisistä toimenpiteistä työllisyyden edistämiseksi. Tällaiset toimenpiteet eivät vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa. Tämä asetus ei siis vaikuta tällaisiin yleisiin toimenpiteisiin, joita voivat olla työn verotuksen ja sosiaalikulujen yleinen vähentäminen, yleiskoulutuksen investointien edistäminen, ohjaus- ja neuvontapalvelujen tarjoaminen, työttömien yleinen avustaminen ja koulutus sekä työlainsäädännön kehittäminen. Sama koskee myös toimenpiteitä, joiden ei katsota täyttävän kaikkia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisia perusteita ja jotka eivät tästä syystä kuulu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden soveltamisalaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 69/2001 ([2]) nojalla.

(7) Näiden seikkojen perusteella tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tuen tarkoituksena ja vaikutuksena olisi edistää erityisesti epäedullisessa asemassa olevien työntekijäryhmien työllisyyttä Euroopan työllisyysstrategian mukaisesti niin, että tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Yksittäiselle yritykselle myönnetyllä erillisellä työllisyystuella voi olla huomattava vaikutus kilpailuun merkityksellisillä markkinoilla, koska se suosii kyseistä yritystä suhteessa muihin tukea saamattomiin yrityksiin. Koska tukea myönnetään vain yhdelle yritykselle, sillä on todennäköisesti vähäinen vaikutus työllisyyteen. Tästä syystä yksittäin myönnetyistä työllisyystuista olisi edelleen ilmoitettava komissiolle ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluisivat vain tukiohjelmista myönnetyt tuet.

(8) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluisi sellaisesta tukiohjelmasta myönnetty tuki, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetyt asiaa koskevat vaatimukset. Jotta voidaan varmistaa valvonnan tehokkuus ja yksinkertaistaa hallintoa heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seurantaa, tukiohjelmiin olisi liitettävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.

([1]) EYVL C 218, 27.7.1996, s. 4.
([2]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

▼B

(9) Tällä asetuksella ei vapautettaisi ilmoitusvelvollisuudesta laivanrakennuksen ja hiiliteollisuuden aloilla myönnettyä valtiontukea, sillä näitä aloja koskevat erityissäännöt vahvistetaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1540/98 ([1]) ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1407/2002 ([2]).

(10) Tätä asetusta sovellettaisiin liikenteen alalla. Kun kuitenkin otetaan huomioon kilpailun erityispiirteet kyseisellä alalla, työpaikkojen luomiseen myönnetty tuki on aiheellista jättää soveltamisalan ulkopuolelle.

(11) Komissio suhtautuu aina kielteisemmin yksinomaan tietyille aloille suunnattuun tukeen, mukaan lukien muun muassa ylikapasiteetista tai kriisitilanteesta kärsivät herkät alat. Tämän asetuksen mukaista vapautusta ilmoitusvelvollisuudesta ei näin ollen pitäisi myöntää tukiohjelmille, jotka on suunnattu yksinomaan tietyille aloille.

(12) Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa, että tuki on oikeasuhteista ja rajattu välttämättömään määrään, sen enimmäistaso olisi ilmaistava mieluummin tuen intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin kuin tuen enimmäismäärinä.

(13) Sen määrittämiseksi, soveltuuko tuki tämän asetuksen nojalla yhteismarkkinoille, on tarpeen ottaa huomioon tuen intensiteetti ja näin ollen tuen määrä avustusekvivalentteina ilmaistuna. Useassa erässä tai edullisena lainana myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi pidettävä viitekorkoja edellyttäen, että edullisen lainan ollessa kyseessä lainalla on tavanomaiset vakuudet eikä siihen liity poikkeuksellista riskiä. Viitekorkoina olisi käytettävä komission objektiivisten perusteiden pohjalta määräajoin vahvistamia ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja Internetissä julkaistavia korkoja.

(14) Erikokoisten yritysten välisten erojen vuoksi pienille ja keskisuurille yrityksille olisi vahvistettava työpaikkojen luomiseen myönnettävän tuen osalta eri enimmäisintensiteetit kuin suurille yrityksille. Kilpailun vääristymistä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi, yhteisön ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi ja hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa sovellettavan pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) määritelmän olisi oltava sama kuin pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission suosituksen 96/280/EY ([3]) mukainen määritelmä. Määritelmää käytetään myös asetuksessa (EY) N:o 70/2001.

(15) Komission kokemusten perusteella tuen enimmäisintensiteetit olisi vahvistettava tasolle, joka johtaa asianmukaiseen tasapainoon kilpailun vääristymisen minimoimista koskevan tavoitteen sekä työllisyyden edistämistä koskevan tavoitteen välillä. Johdonmukaisuuden vuoksi enimmäisintensiteetit olisi yhdenmukaistettava alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ja asetuksessa (EY) N:o 70/2001 vahvistettujen enimmäisintensiteettien kanssa; niiden mukaan tuki voidaan laskea investointiin sidoksissa olevan työpaikkojen luomisen perusteella.

(16) Työllisyyskustannukset muodostavat osan jokaisen yrityksen tavanomaisista toimintakustannuksista. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että tuella olisi myönteinen vaikutus työllisyyteen, eikä

([1]) EYVL L 202, 18.7.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 205, 2.8.2002, s. 1.
([3]) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼B

sillä vain mahdollistettaisi sellaisten kustannusten alentamista, joista yritys muuten vastaisi.

(17) Ilman tiukkaa valvontaa ja tarkkoja rajoituksia työllisyystuella voi olla vahingollisia vaikutuksia, jotka kumoavat sen välittömät vaikutukset työpaikkojen luomiseen. Jos tukea käytetään suojelemaan yrityksiä, jotka ovat alttiina yhteisön sisäiselle kilpailulle, se voisi viivästyttää yhteisön teollisuuden kilpailukyvyn varmistamiseksi tarvittavia järjestelyjä. Jos tiukkaa valvontaa ei ole, tällainen tuki saattaa keskittyä vauraimmille alueille, mikä on vastoin taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tavoitetta. Yhtenäismarkkinoilla työllisyyskustannusten pienentämiseksi myönnetty tuki voi johtaa vääristymiin yhteisön sisäisessä kaupassa, voimavarojen ja siirrettävissä olevien investointien siirtämiseen muualle sekä työttömyyden siirtymiseen valtiosta toiseen ja yritysten siirtymiseen muualle.

(18) Tukea myönnettäessä työpaikkojen luomiseen tulisi edellyttää, että luotu työpaikka olisi säilytettävä määrätyn vähimmäisajan. Tässä asetuksessa vahvistettua vähimmäisaikaa olisi sovellettava ensisijaisena alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 4.14 kohdassa tarkoitettuun viiden vuoden sääntöön verrattuna.

(19) Tuki työpaikkojen säilyttämiseen eli taloudellinen tuki, jolla yrityksiä kannustetaan luopumaan työntekijöiden irtisanomisista, on samanlaista kuin toimintatuki. Tällainen tuki voitaisiin hyväksyä ainoastaan erityisolosuhteissa ja määräajaksi, ellei alakohtaisista säännöistä kuten merenkulkualalla voimassa olevista säännöistä muuta johdu. Tuesta olisi jatkossakin ilmoitettava komissiolle eikä sitä vapautettaisi ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla. Tuki voidaan hyväksyä vain rajatuissa olosuhteissa, jollaisia ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tilanteet, joissa tuen tarkoituksena on korvata luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttama vahinko; tuki voidaan hyväksyä myös alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti toimintatukeen sovellettavin edellytyksin alueilla, jotka ovat oikeutettuja perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen, joka koskee taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma, mukaan luettuina syrjäiset alueet; lisäksi tuki voidaan hyväksyä, kun se myönnetään osana vaikeuksissa olevan yrityksen pelastamista ja rakenneuudistusta asiaa koskevien yhteisön suuntaviivojen [1] määräyksiä noudattaen.

(20) Erityistä tukea myönnetään työnantajille, jotka muuttavat tilapäiset tai määräaikaiset työsopimukset vakituisiksi. Tällaisten tukitoimenpiteiden ei pitäisi kuulua tässä asetuksessa säädetyn ilmoitusvelvollisuutta koskevan vapautuksen piiriin, vaan niistä olisi ilmoitettava, jotta komissio voi määrittää, onko toimenpiteillä myönteisiä työllisyysvaikutuksia. Olisi erityisesti varmistettava, että tällaisten toimenpiteiden nojalla ei voida tukea työllistämistä sekä työpaikan luomisen että työsopimuksen muuttamisen yhteydessä siten, että työpaikkojen luomiseen myönnettävän alkuinvestointituen enimmäistaso ylittyy.

(21) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on keskeinen asema työpaikkojen luomisessa. Niiden koko voi kuitenkin haitata uusien työpaikkojen luomista, koska uuden henkilöstön palkkaamiseen liittyy riskejä ja hallintorasitteita. Työpaikkojen luominen voi edistää muita heikommassa asemassa olevien yhteisön alueiden taloudellista kehitystä ja lisätä näin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Näillä alueilla toimivat yritykset kärsivät sijaintinsa aiheuttamista rakenteellisista haitoista. Näin ollen on asianmukaista, että pienet ja keskisuuret yritykset sekä tukialueiden yritykset voisivat hyötyä työpaikkojen luomiseen myönnettävästä tuesta.

[1] EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

▼B

(22) Tukialueiden ulkopuolella toimivat suuret yritykset eivät kärsi erityisvaikeuksista ja työllisyyskustannukset ovat osa niiden tavanomaisia toimintakustannuksia. Tästä syystä ja jotta tuen kannustava vaikutus työpaikkojen luomiseksi pk-yrityksissä ja perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksen mukaisilla alueilla olisi mahdollisimman suuri, näiden poikkeusten soveltamisalan ulkopuolisille suurille yrityksille ei pitäisi myöntää tukea työpaikkojen luomiseen.

(23) Tiettyjen työntekijäryhmien työllistyminen on erityisen vaikeaa, koska työnantajat pitävät heitä vähemmän tuottavina. Tällainen alhaisempi tuottavuus voi johtua viimeaikaisen työkokemuksen puutteesta (esimerkiksi nuoret työntekijät tai pitkäaikaistyöttömät) tai pysyvästä rajoitteesta. Työllisyystuen myöntämistä yrityksille edistämään tällaisten henkilöiden palkkaamista puoltaa se, että näiden työntekijöiden alhaisempi tuottavuus vähentää yritykselle koituvaa taloudellista etua ja myös se, että työntekijät hyötyvät toimenpiteestä, sillä he jäävät todennäköisesti työmarkkinoiden ulkopuolelle, jos työnantajille ei tarjota tällaisia kannustimia. Näin ollen on asianmukaista hyväksyä tällaista tukea myöntävät tukiohjelmat, riippumatta tuensaajayrityksen koosta tai sijainnista.

(24) Epäedullisessa asemassa oleviksi katsottavat työntekijäryhmät olisi määriteltävä, mutta jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus esittää perusteltu ilmoitus tuesta muiden työntekijäryhmien palkkaamiseen, joiden ne katsovat olevan epäedullisessa asemassa.

(25) Alentuneesti työkuntoiset työntekijät voivat tarvita työmarkkinoilla pysymiseen pysyvää apua, joka ylittää palkkaamista varten alun perin myönnetyn tuen ja joka voi sisältää osallistumisen tuettujen työpaikkojen tarjoamiseen. Tällaisiin tarkoituksiin suunnatut tukiohjelmat pitäisi vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että tuen voidaan osoittaa vain tasapainottavan kyseisten työntekijöiden alhaisempaa tuottavuutta, heidän työllistämiseensä liittyviä lisäkustannuksia tai tuettujen työpaikkojen luomisesta tai ylläpitämisestä aiheutuvia kustannuksia. Tämän ehdon tarkoituksena on estää tällaista tukea saavia yrityksiä myymästä tuotteitaan alle kilpailukykyisten hintojen markkinoilla, joilla toimii myös muita yrityksiä.

(26) Tämä asetus ei estäisi epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen myönnetyn tuen kasautumista muun työllisyyskustannuksiin myönnetyn tuen kanssa, sillä tällaisissa tapauksissa on oikeutettua suosia näiden työntekijäryhmien palkkaamista.

(27) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja edistää työllisyyttä, tässä asetuksessa ei myönnettäisi poikkeusta tuelle työpaikkojen luomiseen tai työntekijöiden palkkaamiseen, jos tuensaaja toteuttaisi hankkeet jo pelkästään markkinaolosuhteissa.

(28) Tuki työpaikkojen luomiseen ei kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaan, jos se yhdistetään toiseen valtiontukeen, mukaan lukien kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten myöntämä tuki, tai yhteisön avustukseen, joka liittyy samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin tai investointikustannuksiin, johon kyseinen työpaikka liittyy, kun tuki ylittää enimmäistason, joka vahvistetaan tässä asetuksessa tai investointitukea koskevissa yhteisön säännöissä, erityisesti alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ja asetuksessa (EY) N:o 70/2001. Ainoa poikkeus tästä periaatteesta olisi tuki epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen.

(29) On asianmukaista, että komissio arvioisi edelleen yksittäin määrältään suuret tuet ennen kuin ne otetaan käyttöön. Tämän asetuksen mukainen poikkeus ei koske yhdelle yritykselle tai toimipaikalle myönnettyä tukea, joka ylittää vahvistetun määrän tietyn

▼B

ajan kuluessa, vaan tuki kuuluu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vaatimusten soveltamisalaan.

(30) Tukitoimenpiteet työllisyyden edistämiseksi tai muu tuki, jonka tavoitteet liittyvät työllisyyteen ja työmarkkinoihin, voivat luonteensa puolesta erota tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvista toimenpiteistä. Näistä toimenpiteistä olisi ilmoitettava 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(31) Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen perusteella tällä asetuksella ei myönnettäisi poikkeusta vientituelle tai tuelle, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella. Tällainen tuki ei sopisi yhteen kyseisestä sopimuksesta johtuvien yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien kanssa eikä sitä voitaisi vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta eikä hyväksyä, vaikka siitä ilmoitettaisiin.

(32) Avoimuuden ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan mukaisesti on asianmukaista laatia vakiokaava, jonka mukainen tiivistelmä jäsenvaltion olisi toimitettava komissiolle aina, kun tukiohjelma otetaan käyttöön, ja joka on tarkoitettu julkaistavaksi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Samoista syistä on asianmukaista laatia säännöt tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukiohjelmaa koskevista asiakirjoista, jotka jäsenvaltioiden olisi säilytettävä. Komission on aiheellista vahvistaa erityisvaatimukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden sille vuosittain antamia kertomuksia. Hallinnon helpottamiseksi ja saatavilla olevien monien teknisten mahdollisuuksien vuoksi tiivistelmä ja kertomukset olisi toimitettava sähköisessä muodossa.

(33) Ottaen huomioon komission kokemuksen tällä alalla ja erityisesti taajuuden, jolla valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, on asianmukaista rajoittaa tämän asetuksen soveltamisaikaa. Asetuksen (EY) N:o 994/98 4 artiklan 2 kohdan mukaan on tarpeen sisällyttää siirtymäjärjestelyt, joilla tämän asetuksen nojalla poikkeuksen jo saaneiden tukiohjelmien vapautusta jatketaan kuudella kuukaudella tämän asetuksen voimassaolon päättyessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta on sovellettava ohjelmiin, jotka ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea ja joista myönnetään tukea työpaikkojen luomiseen, epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työllistämisestä aiheutuvien ylimääräisten kulujen kattamiseen.

2. Tätä asetusta on sovellettava kaikilla aloilla myönnettyyn tukeen, myös perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuotantoon, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvään toimintaan.

Asetusta ei sovelleta hiiliteollisuuden ja laivanrakennuksen alalla myönnettyyn tukeen eikä 4 artiklassa tarkoitettuun tukeen työpaikkojen luomiseksi liikenteen alalla. Tällaisesta tuesta on ilmoitettava ennakolta komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

a) vientiin liittyvän toiminnan tukeen, eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

b) tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”tuella” toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa asetetut tunnusmerkit;

b) ”pienillä ja keskisuurilla yrityksillä” asetuksen (EY) N:o 70/2001 liitteessä I määriteltyjä yrityksiä;

c) ”tuen bruttointensiteetillä” tuen määrää ilmaistuna prosentteina relevanteista kustannuksista. Käytettävistä luvuista ei vähennetä välittömiä veroja. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti. Useammassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää viitekorkona on käytettävä avustuksen myöntämisajankohtana voimassa ollutta korkoa;

d) ”tuen nettointensiteetillä” diskontattua tuen määrää ilman veroja ilmaistuna prosentteina relevanteista kustannuksista;

e) ”työntekijöiden määrällä” vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, eli vuoden aikana kokopäivätyössä olleen henkilöstön määrää; osa-aikatyön sekä kausityön määrä lasketaan vuosityöyksiköiden murtoosina;

f) epäedullisessa asemassa olevalla työntekijällä' henkilöä, joka kuuluu ryhmään, jolla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille ilman apua eli henkilöä, joka täyttää ainakin yhden seuraavista ehdoista:

   i) nuorta henkilöä, joka on alle 25-vuotias tai joka on päättänyt täysipäiväisen opiskelun enintään kaksi vuotta sitten ja joka ei aikaisemmin ole saanut ensimmäistä vakinaista työpaikkaansa;

   ii) siirtotyöläistä, joka muuttaa tai on muuttanut yhteisössä taikka asettuu yhteisöön aloittaakseen siellä työt;

   iii) jäsenvaltion etniseen vähemmistöön kuuluvaa henkilöä, joka tarvitsee kieli- tai ammatillista koulutusta tai työkokemusta, jotta mahdollisuudet vakituisen työpaikan saamiseen paranevat;

   iv) henkilöä, joka haluaa päästä tai palata työelämään ja joka on ollut poissa työstä ja koulutuksesta vähintään kaksi vuotta, ja erityisesti henkilöä, joka on jättänyt työnsä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen vaikeuden vuoksi;

   v) yhden tai useamman lapsen yksinhuoltajaa;

   vi) henkilöä, jolla ei ole keskiasteen koulutusta tai vastaavaa koulutustasoa ja joka on työtön tai menettämässä työpaikkansa;

   vii) yli 50-vuotiasta henkilöä, joka on työtön tai menettämässä työpaikkansa;

   viii) pitkäaikaistyötöntä henkilöä, eli henkilöä, joka on ollut työtön 12 kuukautta viimeisten 16 kuukauden aikana, tai alle 25-vuotiaiden tapauksessa 6 kuukautta viimeisten 8 kuukauden aikana;

   ix) henkilöä, jonka tunnustetaan kansallisen lain mukaan olevan tai olleen huumeista riippuvainen;

   x) henkilöä, joka ei ole saanut ensimmäistä vakinaista työpaikkaansa vankilatuomion tai muun rangaistuksen alkamisen jälkeen;

   xi) naista NUTS II -alueella, jossa keskimääräinen työttömyysaste on ollut yli 100 prosenttia yhteisön keskiarvosta vähintään kahden kalenterivuoden ajan ja jossa naisten työttömyysaste on ollut yli 150 prosenttia kyseisen alueen miesten työttömyysas-

▼B

teesta vähintään kahden kalenterivuoden ajan viimeksi kuluneesta kolmesta vuodesta;

g) ”alentuneesti työkykyisellä työntekijällä”

i) kansallisen lain mukaan alentuneesti työkykyiseksi todettua henkilöä; tai

ii) vakavan ruumiillisen tai henkisen vamman tai mielenterveydellisten syiden vuoksi alentuneesti työkykyiseksi todettua henkilöä;

h) ”tuetulla työpaikalla” työpaikkaa toimipaikassa, jonka työntekijöistä vähintään 50 prosenttia on alentuneesti työkykyisiä eikä saa työtä avoimilta työmarkkinoilta;

i) ”palkkakustannukset”, jotka tuensaaja käytännössä maksaa kyseisen työpaikan

i) bruttopalkasta, eli palkasta ennen veroja; ja

ii) pakollisista sosiaaliturvamaksuista;

j) työpaikka ”liittyy tietyn investointihankkeen toteuttamiseen”, jos se koskee toimintaa, johon investointi kytkeytyy ja jos se luodaan kolmen ensimmäisen koko investoinnin toteuttamista seuraavan vuoden aikana. Tänä aikana investointeihin liittyvät myös ne työpaikat, jotka on luotu investoinnin aiheuttaman kapasiteetin käyttöasteen nousun vuoksi;

k) ”investoinnilla aineelliseen omaisuuteen” investointia aineelliseen käyttöomaisuuteen uuden toimipaikan perustamiseksi, olemassa olevan toimipaikan laajentamiseksi tai sellaisen toiminnan aloittamiseksi, joka merkitsee perusteellista muutosta olemassa olevan toimipaikan valmistamaan tuotteeseen tai tuotantoprosessiin (erityisesti rationalisoinnilla, monipuolistamisella tai nykyaikaistamisella). Investointi käyttöomaisuuteen ottamalla haltuun toimipaikka, joka on suljettu tai olisi suljettu, jollei sitä olisi ostettu, on myös katsottava investoinniksi aineelliseen omaisuuteen;

l) ”investoinnilla aineettomaan omaisuuteen” investointia tekniikansiirtoon patenttioikeuksien, käyttölupien, taitotiedon tai patentoimattoman teknisen tietämyksen hankinnan kautta.

3 artikla

Edellytykset poikkeuksen myöntämiselle

1. Jollei 9 artiklasta muuta johdu, kaikki tämän asetuksen edellytykset täyttävät tukiohjelmat soveltuvat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että

a) jokainen tällaisesta ohjelmasta myönnettävä tuki täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset;

b) ohjelmassa esitetään suora viittaus tähän asetukseen mainitsemalla sen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista tukiohjelmista myönnetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että myönnetty tuki täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset.

▼B

4 artikla

Työpaikkojen luominen

1. Työpaikkojen luomiseen tarkoitettujen tukiohjelmien ja jokaisen ohjelmista myönnettävän tuen on täytettävä 2, 3 ja 4 kohdan edellytykset.

2. Kun työpaikkoja luodaan alueilla tai aloilla, jotka eivät tuen myöntämishetkellä ole aluetukikelpoisia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, tuen bruttointensiteetti ei saa olla yli

a) 15 prosenttia pienten yritysten osalta;

b) 7, 5 prosenttia keskisuurten yritysten osalta.

3. Kun työpaikkoja luodaan alueilla tai aloilla, jotka tuen myöntämishetkellä ovat aluetukikelpoisia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti, tuen nettointensiteetti ei saa ylittää komission kullekin jäsenvaltiolle hyväksymässä ja tuen myöntämishetkellä sovellettavassa kartassa määritettyä alueellisen investointituen enimmäistasoa: tässä yhteydessä viitataan muun muassa monialaisiin puitteisiin alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille ([1]).

Ellei aluetukikartasta muuta johdu, enimmäisintensiteettiä korotetaan pienten ja keskisuurten yritysten osalta

a) 10 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 30 prosenttia; tai

b) 15 prosenttiyksikköä brutto 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisilla alueilla, jos tuen nettointensiteetti on kokonaisuudessaan enintään 75 prosenttia.

Korkeampaa aluetuen enimmäisintensiteettiä sovelletaan vain, jos tuensaajan rahoitusosuus on vähintään 25 prosenttia ja jos työpaikat säilytetään tukikelpoisella alueella.

Jos työpaikkoja luodaan perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) mukaisilla epäsuotuisilla alueilla, sovelletaan näitä korkeampia enimmäisintensiteettejä tai soveltuvin osin mainitun asetuksen mukaisia korkeampia enimmäisintensiteettejä.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja enimmäistasoja sovelletaan tuen intensiteettiin, joka lasketaan prosentteina luotujen työpaikkojen kahden vuoden palkkakustannuksista seuraavin edellytyksin:

a) luodut työpaikat johtavat sekä kyseisen toimipaikan että yrityksen työntekijöiden nettomäärän lisääntymiseen 12 viime kuukauden keskiarvoon verrattuna;

b) luodut työpaikat säilytetään vähintään kolmen vuoden ajan tai pk-yritysten tapauksessa kahden vuoden ajan; ja

c) työpaikkojen luomisen tuloksena työllistetyillä uusilla työntekijöillä ei ole ollut aikaisemmin työpaikkaa tai he ovat menettäneet tai olleet menettämässä aikaisemman työpaikkansa.

5. Jos tuki työpaikkojen luomiseen myönnetään tämän artiklan nojalla vapautetusta tukiohjelmasta, epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen voidaan myöntää lisätukea 5 tai 6 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL C 70, 19.3.2002, s. 8.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼B

5 artikla

Epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen

1. Tukiohjelmien, joilla tuetaan epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamista johonkin yritykseen, ja jokaisen tällaisesta ohjelmasta myönnettävän tuen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset.

2. Epäedullisessa asemassa olevan ja alentuneesti työkykyisen työntekijän tai tällaisten työntekijöiden palkkaamiseen myönnettävän tuen kokonaismäärän bruttointensiteetti, joka lasketaan prosentteina palkkaamista seuraavan vuoden palkkakustannuksista, ei saa ylittää 50:tä prosenttia epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden osalta tai 60:tä prosenttia alentuneesti työkykyisten työntekijöiden osalta.

3. Sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) jos palkkaaminen ei johda työntekijöiden nettomäärän lisääntymiseen kyseisessä toimipaikassa, toimen tai toimien on pitänyt vapautua vapaaehtoisen poistuman, iästä johtuvan eläkkeelle siirtymisen, vapaaehtoisen työajan lyhentämisen tai työntekijän virheestä johtuvan laillisen erottamisen vuoksi eikä irtisanomisten seurauksena; ja

b) lukuun ottamatta virheestä johtuvan laillisen erottamisen tapauksia, työntekijällä tai työntekijöillä on oltava oikeus vähintään 12 kuukauden yhtämittaiseen työjaksoon.

6 artikla

Alentuneesti työkykyisten työllistämisestä aiheutuvat ylimääräiset kulut

1. Tukiohjelmien, joilla tuetaan alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistämistä, ja jokaisen tällaisesta ohjelmasta myönnetyn tuen on täytettävä 2 ja 3 kohdassa asetetut edellytykset.

2. Tuki yhdessä 5 artiklan nojalla myönnetyn tuen kanssa ei saa ylittää tasoa, joka tarvitaan tasapainottamaan työntekijän tai työntekijöiden työkyvyn rajoitteista johtuvaa alhaisempaa tuottavuutta ja kustannuksia

a) toimitilojen muuttamisesta,

b) henkilöstön työllistämisestä yksinomaan alentuneesti työkykyisen työntekijän tai tällaisten työntekijöiden avustamiseen,

c) laitteiden mukauttamisesta tai hankkimisesta heidän käyttöönsä,

jotka on toteutettava niiden kustannusten lisäksi, joita tuensaajalle olisi aiheutunut työllistettäessä muita kuin alentuneesti työkykyisiä työntekijöitä sen jakson ajan, jonka yksi tai useampi alentuneesti työkykyinen työntekijä on yrityksen palveluksessa.

Jos tuensaaja tarjoaa tuettuja työpaikkoja, tuki voi lisäksi kattaa kyseisten toimitilojen rakentamisesta, asennustöistä tai laajentamisesta aiheutuvat kustannukset ja kaikki alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistämisestä aiheutuvat hallinto- ja kuljetuskustannukset, mutta tuki ei saa ylittää näitä kustannuksia.

3. Tämän artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin kuuluvissa ohjelmissa on määrättävä tuen ehdoksi, että tuensaaja säilyttää asiakirjat, joiden perusteella voidaan tarkistaa, että myönnettävä tuki täyttää tämän artiklan ja 8 artiklan 4 kohdan säännökset.

▼B

7 artikla

Tuen tarpeellisuus

1. Tuki kuuluu tämän asetuksen 4 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin vain, jos ennen työpaikkojen luomista

a) tuensaaja on toimittanut jäsenvaltiolle tukihakemuksen; tai

b) jäsenvaltio on antanut säännöksiä, joilla vahvistetaan laillinen oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion mahdollisuutta käyttää harkintavaltaa.

2. Tuki ei kuulu 4 artiklan mukaisen poikkeuksen piiriin, kun

a) työpaikkojen luominen liittyy aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtävän investointihankkeen toteuttamiseen, ja

b) työpaikat luodaan kolmen vuoden kuluessa investoinnin toteuttamisesta,

paitsi, jos 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettu hakemus tai 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut säännökset on annettu ennen kuin hanke on aloitettu.

8 artikla

Tuen kasautuminen

1. Edellä 4, 5 ja 6 artiklassa vahvistettuja tuen enimmäisintensiteettejä sovelletaan riippumatta siitä, rahoitetaanko tuettu työllistäminen tai palkkaaminen kokonaisuudessaan valtion varoista vai rahoittaako yhteisö sitä osittain.

2. Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista ohjelmista myönnetty tuki ei saa kasautua muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa suhteessa samoihin palkkakustannuksiin, jos kasautuminen johtaa tässä asetuksessa vahvistetun tuen intensiteetin ylittymiseen.

3. Tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saanut tuki ei saa kasautua

a) muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa suhteessa sellaisen investoinnin kustannuksiin, johon luodut työpaikat liittyvät ja jota ei ole toteutettu työpaikkojen luomisen ajankohtana, taikka joka toteutettiin työpaikkojen luomista edeltävän kolmen vuoden aikana, tai

b) samoihin palkkakustannuksiin tai samaan investointiin liittyviin muihin työpaikkoihin myönnetyn tuen tai rahoituksen kanssa,

jos tuki ylittäisi kasautumisen seurauksena alueellisen investointituen enimmäisintensiteetit, jotka on vahvistettu alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ja komission kullekin jäsenvaltiolle hyväksymässä kartassa tai asetuksessa (EY) N:o 70/2001. Jos enimmäisintensiteettiä on mukautettu tietyssä tapauksessa varsinkin tietyllä alalla sovellettavien valtiontukisääntöjen soveltamisen tai suuriin investointihankkeisiin sovellettavan toimenpiteen kautta, mukaan lukien sovellettavat monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille, mukautettua enimmäisintensiteettiä sovelletaan tämän kohdan tarkoituksiin.

4. Poiketen siitä, mitä säädetään 2 ja 3 kohdassa, tämän asetuksen 5 ja 6 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista ohjelmista myönnetty tuki saa kasautua muiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtiontukien tai muun samoihin palkkakustannuksiin myönnetyn yhteisön rahoituksen kanssa, myös tämän asetuksen 4 artiklan nojalla poikkeuksen saaneen tuen kanssa, joka on sopusoinnussa 2 ja 3 kohdan kanssa. Edellytyksenä on, että kasautuminen ei johda brut-

▼B

tointensiteettiin, joka on yli 100 prosenttia palkkakustannuksista ajalta, jolloin yksi tai useampi työntekijä on työllistetty.

Ensimmäinen alakohta ei vaikuta alhaisempiin tuen intensiteetteihin, jotka on voitu vahvistaa tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävästä valtiontuesta annettujen yhteisön puitteiden nojalla ([1]).

9 artikla

Tuki, josta on ilmoitettava ennakolta komissiolle

1. Tietyille aloille suunnattuja tukiohjelmia ei vapauteta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, vaan niitä koskee edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätty ilmoitusvelvollisuus.

2. Tällä asetuksella ei vapauteta ilmoitusvelvollisuudesta yhdelle yritykselle tai toimipaikalle myönnettyä tukea, jonka bruttomäärä ylittää 15 miljoonaa euroa kolmen vuoden aikana. Jos tällainen tuki on myönnetty tällä asetuksella vapautetusta tukiohjelmasta, komissio arvioi sen pelkästään tämän asetuksen mukaisia perusteita noudattaen.

3. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltion velvollisuuteen ilmoittaa muiden valtiontukitoimenpiteiden yhteydessä yksittäisen tuen myöntämisestä, eikä etenkään velvollisuuteen ilmoittaa tai tiedottaa komissiolle tuesta yritykselle, jolle myönnetään valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettua rakenneuudistustukea, eikä velvollisuuteen ilmoittaa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille monialaisten puitteiden mukaisesti.

4. Tukiohjelmat edistämään sellaisten työntekijäryhmien palkkaamista, jotka eivät ole 2 artiklan f kohdassa tarkoitetussa epäedullisessa asemassa, kuuluvat jatkossakin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin, ellei niitä vapauteta 4 artiklan nojalla. Ilmoituksissa jäsenvaltioiden on esitettävä komission arvioitavaksi perustelut, jotka osoittavat kyseisten työntekijöiden olevan epäedullisessa asemassa. Tällöin sovelletaan 5 artiklaa.

5. Työpaikkojen säilyttämiseen myönnettävä tuki eli taloudellinen tuki, jonka avulla yritykset voivat pitää muutoin irtisanottavat työntekijät, kuuluu jatkossakin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Jollei alakohtaisista säännöistä muuta johdu, komissio voi hyväksyä tällaisen tuen vain silloin kun se on tarkoitettu perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseen tai alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti toimintatukeen sovellettavin edellytyksin alueilla, jotka ovat oikeutettuja 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen, joka koskee taloudellista kehitystä alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.

6. Tuki tilapäisten tai määräaikaisten työsopimusten muuttamiseen vakituisiksi kuuluu edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin.

7. Työn jakamiseen ja työssäkäyvien vanhempien avustamiseen suunnatut tukiohjelmat sekä vastaavat työllisyystoimenpiteet, jotka edistävät työllisyyttä, mutta eivät johda työpaikkojen nettomäärän lisääntymiseen, epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaamiseen tai työllistämiseen, kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin ja komissio arvioi ne perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

8. Muut tukitoimenpiteet, joiden tavoitteet liittyvät työllisyyteen ja työmarkkinoihin, kuten varhaiseläkkeelle siirtymiseen kannustavat toi-

([1]) EYVL C 45, 17.2.1996, s. 5.

▼B

menpiteet, kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin ja komissio arvioi ne perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

9. Tukiohjelmista riippumattomina myönnetyt yksittäiset työllisyystuet kuuluvat edelleen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Tällainen tuki arvioidaan tämän asetuksen perusteella ja komissio voi hyväksyä sen vain, jos se on niiden alakohtaisten sääntöjen mukaista, joita on annettu sillä alalla, jolla tuensaaja toimii, ja jos voidaan osoittaa, että työllisyystuen myönteiset vaikutukset ovat suuremmat kuin merkityksellisille markkinoille aiheutunut kilpailuvaikutus.

10 artikla

Avoimuus ja seuranta

1. Pannessaan täytäntöön tukiohjelman, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa täytäntöönpanosta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisemista varten tiivistelmä tällaista tukiohjelmaa koskevista tiedoista liitteessä I vahvistetun kaavan mukaan. Tiivistelmä on toimitettava sähköisessä muodossa.

2. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaiset asiakirjat tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista ja ohjelmista myönnetyistä yksittäisistä tuista. Näiden asiakirjojen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset poikkeuksen myöntämiselle täytetään, mukaan lukien tiedot yrityksestä, jonka tukikelpoisuus perustuu sen asemaan pk-yrityksenä. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tukiohjelmaa koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki on myönnetty ohjelmasta. Kirjallisesta pyynnöstä asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu.

3. Jäsenvaltioiden on laadittava sähköisessä muodossa kertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaisen kokonaisen tai osittaisen kalenterivuoden ajalta, jona sitä sovelletaan, liitteessä II vahvistetun kaavan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toimitettava kertomus komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua sen jakson päättymisestä, jota kertomus koskee.

11 artikla

Voimaantulo, voimassaoloaika ja siirtymäjärjestelyt

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

▼M1

Sitä sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2008.

▼B

2. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken tämän asetuksen tullessa voimaan, arvioidaan sen säännösten nojalla.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa ilman komission hyväksyntää ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti täytäntöönpannut työllisyystukiohjelmat ja niistä myönnetyt tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja niille myönnetään poikkeus tämän asetuksen nojalla, jos ne täyttävät 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdasssa asetetut edellytykset. Jos tuki ei täytä näitä edellytyksiä, komissio arvioi sen asianmukaisten puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

▼B

3. Tämän asetuksen voimassaolon päätyttyä sen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukiohjelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen annetun asetuksen (EY) N:o 2204/2002 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta

(toimitetaan sähköpostitse osoitteeseen: stateaidgreffe@cec.eu.int)

Tuen numero:

(Kilpailun pääosasto täyttää tämän kohdan.)

Jäsenvaltio:

Alue:

(Alueen nimi on ilmoitettava, jos tuen myöntää muu kuin keskushallintoviranomainen.)

Tukiohjelman nimike:

(Ilmoitetaan tukiohjelman nimi.)

Oikeusperusta:

(Tuen täsmällinen kansallinen lakiviittaus ja julkaisuviite.)

Tukiohjelman arvioidut vuosikustannukset:

(Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Ilmoitetaan kaikkien ohjelmaan sisältyvien tukitoimenpiteiden osalta vuotuisten talousarviomäärärahojen kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys.)

(Takausten osalta ilmoitetaan taattujen lainojen (enimmäis)määrä.)

Tuen enimmäisintensiteetti:

— 4 artiklan nojalla: työpaikkojen luominen

— 5 artiklan nojalla: epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen

— 6 artiklan nojalla: alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistämisestä aiheutuvat ylimääräiset kulut

(Eritellään tuen enimmäisintensiteetit asetuksen 4, 5 ja 6 artiklan nojalla myönnetylle tuelle.)

Täytäntöönpanopäivä:

(Ilmoitetaan päivämäärä, josta alkaen tukea voidaan myöntää tukiohjelmasta.)

Tukiohjelman kesto:

(Ilmoitetaan päivämäärä (vuosi ja kuukausi), johon asti tukiohjelmasta voidaan myöntää tukea.)

Tuen tarkoitus:

— 4 artikla: työpaikkojen luominen

— 5 artikla: epäedullisessa asemassa olevien ja alentuneesti työkykyisten työntekijöiden palkkaaminen

— 6 artikla: alentuneesti työkykyisten työntekijöiden työllistäminen

(Toimenpiteen ensisijaisen tavoitteen on oltava jokin edellä mainituista kolmesta vaihtoehdosta. Lisäksi voidaan ilmoittaa muut (toissijaiset) tavoitteet.)

Alat, joita tuki koskee:

— Kaikki alat ([1])

— Kaikki teollisuusalat ([1])

— Kaikki palvelut ([1])

— Muut alat (mitkä)

([1]) Lukuun ottamatta laivanrakennusalaa ja muita aloja, joilla myönnettyyn valtiontukeen sovelletaan asetuksiin ja direktiiveihin sisältyviä alakohtaisia erityissääntöjä.

▼B

(Tarvittaessa valitaan ala luettelosta. Tämän asetuksen mukaista vapautusta ilmoitusvelvollisuudesta ei myönnetä vain tietyille aloille suunnatuille tukiohjelmille.)

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite:

(Ilmoitetaan puhelinnumero ja sähköpostiosoite.)

Muut tiedot:

Jos ohjelmaan myönnetään yhteisrahoitusta yhteisön rahastoista, lisätään seuraava virke:

”Tukiohjelmaan on myönnetty yhteisrahoitusta [viite]”

Jos tukiohjelman voimassaoloaika ylittää tämän asetuksen voimassaoloajan, lisätään seuraava virke:

”Poikkeusasetuksen voimassaoloaika päättyy 31. joulukuuta 2006 ja sitä seuraa 6 kuukauden siirtymäaika.”

▼B

LIITE II

Komissiolle toimitettavan määräaikaiskertomuksen kaava

Kaava vuosikertomuksesta, joka on toimitettava asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla poikkeuksen saaneista tukiohjelmista

Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavaa kaavaa asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla annetuissa ryhmäpoikkeusasetuksissa tarkoitetun ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseen.

Kertomukset on toimitettava sähköpostitse osoitteeseen:

stateaidgreffe@cec.eu.int

Tiedot, jotka on toimitettava kaikista asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annettujen ryhmäpoikkeusasetusten mukaisista tukiohjelmista

1. Tukiohjelman nimike ja numero

2. Sovellettava poikkeusasetus

3. Menot

   Jokaisesta tukiohjelmaan liittyvästä tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina jne.) on toimitettava erilliset tiedot. Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Verokustannusten osalta on ilmoitettava vuotuiset verotulojen menetykset. Jos tarkkoja lukuja ei ole tiedossa, menetykset voidaan arvioida.

   Nämä tiedot kustannuksista on toimitettava seuraavasti:

   Jokaisesta ohjelman mukaisesta tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkoinen laina, takaus jne.) toimitetaan tarkasteluvuodelta seuraavat tiedot:

3.1 Maksusitoumukset, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takauksia koskevat tiedot jne. uusista tukipäätöksistä. Takausohjelmien osalta olisi ilmoitettava myönnetyt uudet takuut ja takaukset.

3.2 Todelliset maksut, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, takuita ja takauksia koskevat tiedot jne. uusista ja nykyisistä tuista. Takausohjelmien osalta olisi ilmoitettava seuraavat tiedot: takuiden ja takausten kokonaismäärä, takausmaksuista saadut tulot, tuensaajilta takautumisoikeuden perusteella perityt takaukset, suoritetut takausvastuut, ohjelman toimintatulos tarkasteluvuotena.

3.3 Uusien tuen myöntämispäätösten määrä.

3.4 Uusien tuen myöntämispäätösten nojalla luotujen työpaikkojen tai palkattujen tai työllistettyjen epäedullisessa asemassa olevien tai alentuneesti työkykyisten työntekijöiden arvioitu kokonaismäärä (jos aiheellista). Epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden palkkaamiseen myönnettävä tuki on eriteltävä 2 artiklan f kohdassa tarkoitettujen ryhmien mukaan.

3.5

3.6 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alueellinen jakautuminen jaoteltuna joko NUTS-2 tai sitä alemman tason ([1]) taikka 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden, 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan alueiden ja tukea saamattomien alueiden mukaisesti.

3.7 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alakohtainen jakautuminen tuensaajan toiminta-alan mukaan (jos tuki kattaa useamman kuin yhden alan, ilmoitetaan alakohtainen määrä):

   — Hiiliteollisuus

   — Tehdasteollisuus tai

      — Terästeollisuus

      — Laivanrakennus

      — Synteettikuidut

      — Moottoriajoneuvot

([1]) NUTS on EY:ssä käytettävä tilastollinen alueluokitus.

▼B

— Muu teollisuusala

— Kaikki palvelut tai

— Kuljetuspalvelut

— Rahoituspalvelut

— Muut palvelut

— Muut alat (mitkä).

4. Muut tiedot ja huomautukset.